

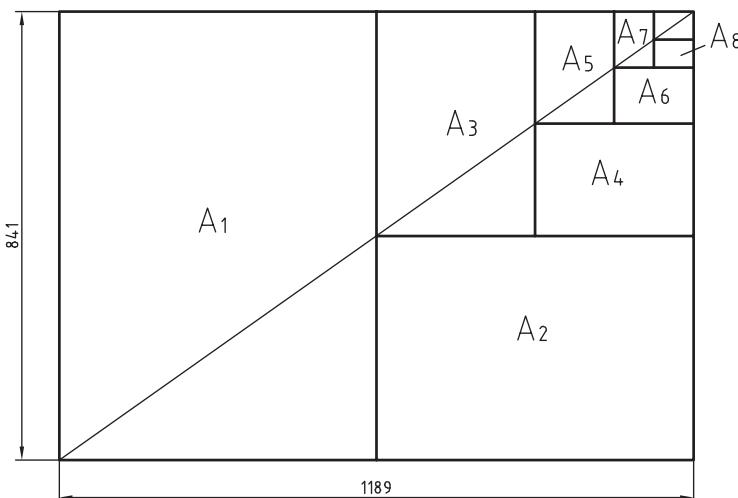
فصل ۳

نقشه‌کشی و زبان فنی

DIN	آلمان	AS	استرالیا	ISIRI	ایران
ASA	آمریکا	BS	انگلستان	UNI	ایتالیا
FN	فرانسه	Gost	روسیه	CAS	چین
				CSA	کانادا

ضمانت استانداردهای ISO در مورد نقشه‌گشی (و نیز در موارد دیگر) با یک شماره منتشر می‌شوند. برای نمونه به چند مورد توجه کنید (که پس از انتشار تا زمانی که منسوبه اعلام نشوند اعتبار خواهد داشت). برای نمونه:

ISO - ۱۲۸	اصل نقشه‌گشی
ISO - ۱۲۹	اندازه‌گذاری
ISO - ۲۰۶	تولرانس‌های ابعادی
ISO - ۱۱۰۱	تولرانس‌های هندسی
ISO - ۲۷۶۸	تولرانس‌های هندسی

$$A_{\text{م}} = 1 \text{m}^2 = 1000000 \text{mm}^2$$

$$\frac{a}{b} = \sqrt{2}$$

اندازه کاغذهای نقشه‌کشی پر حسب میلی متر

A _o	1189×141	A _r	420×297
A ₁	141×294	A _r	297×210
A _r	594×420	A _d	210×141

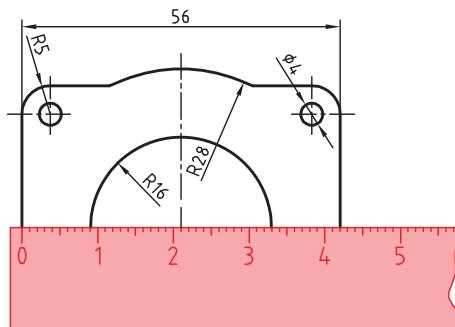
این جدول، گروههای خط و کاربرد آنها در کاغذهای گوناگون را نشان می‌دهد.

مناسب برای کاغذ	پهنهای خط اصلی	خط نازک "d"	خط متوسط "d'	خط اصلی "d"	گروه
خیلی بزرگ	[REDACTED]	۱	۱/۴	۲	۱
A _o	[REDACTED]	۰/۷	۱	۱/۴	۲
A _o	[REDACTED]	۰/۵	۰/۷	۱	۳
A _o · A _l	[REDACTED]	۰/۳۵	۰/۵	۰/۷	۴
A _o · A _r · A _r · A _r	[REDACTED]	۰/۲۵	۰/۳۵	۰/۵	۵
A _r · A _r · A _r	[REDACTED]	۰/۱۸	۰/۲۵	۰/۳۵	۶
A _r · A _l	[REDACTED]	۰/۱۳	۰/۱۸	۰/۲۵	۷

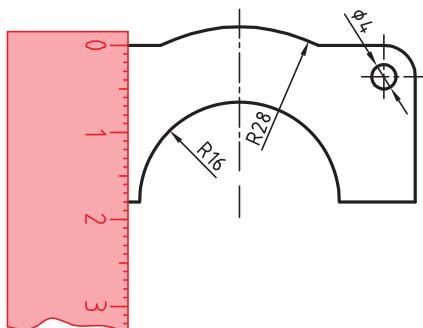
تعیین مقیاس نقشه

گاهی با تصویربرداری، چاپ یا کپی نقشه، مقیاس آن تغییر می‌کند. برای تعیین مقیاس نقشه‌ای که دارای اندازه‌گذاری است باید یکی از اندازه‌های طولی (ترجیحاً یکی از اندازه‌های بزرگ‌تر) را با خطکش اندازه‌گیری کرد و آن را برابر عدد اندازه‌ای که روی نقشه نوشته شده است تقسیم نمود تا مقیاس نقشه به دست آید. با داشتن مقیاس می‌توان بقیه طول‌هایی که اندازه‌گذاری نشده‌اند را نیز تعیین کرد.

در نقشه داده شده، طول قطعه ۴۲ میلی‌متر اندازه‌گیری شده است. بنابراین مقیاس نقشه $\frac{۰}{۷۵}$ یا

$\frac{۴۲}{۵۶}$ است. ارتفاع قطعه نیز که اندازه‌گذاری نشده است با خطکش ۱۸ میلی‌متر اندازه‌گیری شد که در واقع ۲۴ میلی‌متر است. $\frac{۱۸}{۰/۷۵} = ۲۴$

خط مماس بر دایره از نقطه‌ای خارج از دایره
روش اول: به کمک دو گونیا

۱ ابتدا یک ضلع قائمه گونیا را طوری
قرار دهید که از نقطه A گذشته و بر دایره
به صورت ظاهری مماس باشد.

۲ گونیای دوم را زیر گونیای اول قرار دهید.

۳ در حالی که گونیای دوم ثابت است گونیای
اول را طوری حرکت دهید که لبۀ قائمه آن از
مرکز دایره بگذرد. در این حالت روی دایره یک
خط نازک رسم کنید.

۴ حال با مشخص شدن نقطه مماس، خط
مماس را رسم کنید.

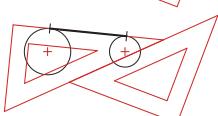
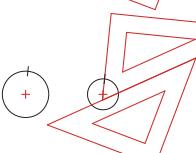
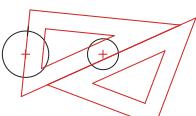
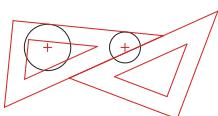
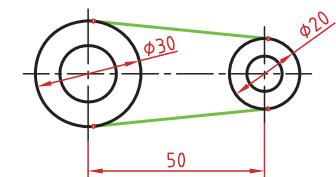
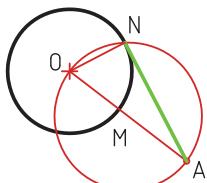
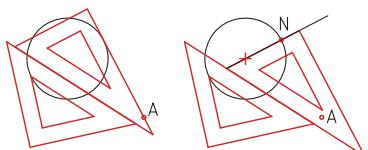
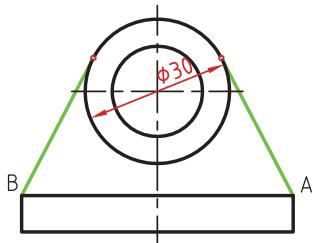
روش دوم: ترسیمی

۱ خطی از نقطه A به مرکز دایره رسم کنید.

۲ نقطه M وسط OA را پیدا کنید.

۳ به مرکز M دایره MA را رسم کنید.

۴ نقطه N محل تقاطع دو دایره نقطه مماس
است.

خط مماس دو دایره

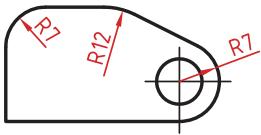
۱ ابتدا یک ضلع قائمه گونیا را طوری قرار
دهید که بر دایره به صورت ظاهری مماس
باشد.

۲ گونیای دوم را زیر گونیای اول قرار دهید.

۳ در حالی که گونیای دوم ثابت است گونیای
اول را طوری حرکت دهید که لبۀ قائمه آن از
مرکز دایره بگذرد. در این حالت روی دایره یک
خط نازک رسم کنید.

۴ برای دایره دوم نیز همین مرحله را تکرار
کنید.

۵ حال با مشخص شدن نقطه مماس، خط
مماس را رسم کنید.

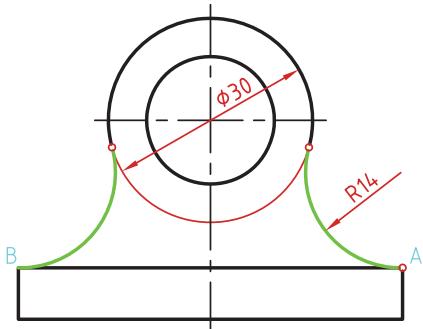
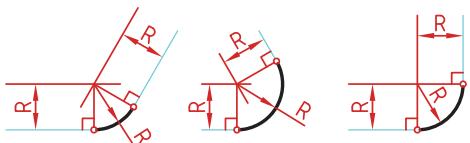

مماس بین دو خط متقطع

- خطی موازی ضلع اول به فاصله R رسم کنید.

خطی موازی ضلع دوم به فاصله R رسم کنید. محل تقاطع این دو خط مرکز قوس مماس است.

- از مرکز مماس بر اضلاع عمود کنید تا نقاط مماس به دست آید.

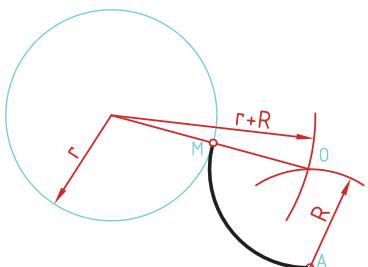

مماس از یک نقطه بر دایره

- به مرکز A کمانی به شعاع R (شعاع معلوم مماس) رسم کنید.

به مرکز دایره کمانی به شعاع $r+R$ (شعاع دایره به علاوه شعاع معلوم مماس) رسم کنید. محل تقاطع این دو کمان (O) مرکز قوس مماس است.

- از مرکز دایره رسم کنید تا نقطه مماس M به دست آید.

مماض بین خط و دایره

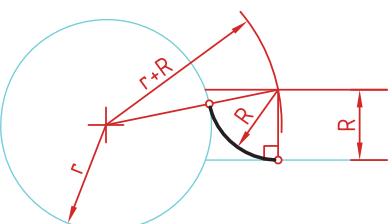
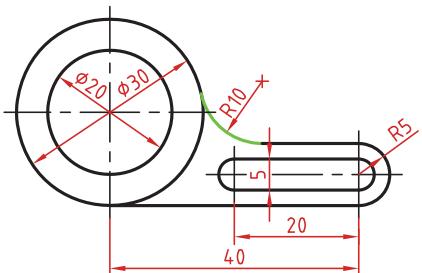
برای تعیین مرکز قوس مماض باید ابتدا توجه نمود که مماض در داخل دایره و یا خارج دایره و همین طور در کدام سمت خط قرار دارد. در صورتی که مماض داخل دایره باشد از $r-R$ و اگر خارج دایره بود از $r+R$ برای شعاع کمان استفاده کنید.

۱ خطی موازی خط به فاصله R رسم کنید (بالای خط).

۲ کمانی به شعاع $r+R$ (شعاع دایره به علاوه شعاع معلوم مماض) رسم کنید. محل تقاطع این خط و کمان، مرکز قوس مماض است.

۳ از مرکز مماض بر خط عمود کنید تا نقطه مماض روی خط به دست آید.

۴ از مرکز مماض خطی به مرکز دایره رسم کنید تا نقطه مماض روی دایره نیز به دست آید.

مماض بین دو دایره (مماض خارج)

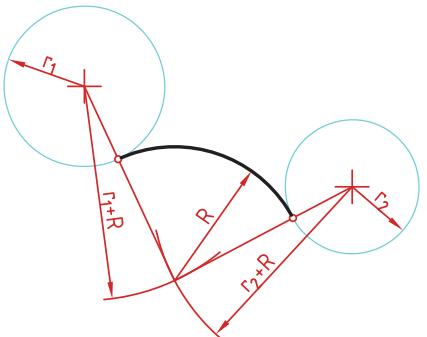
در این مماض فاصله مرکز قوس مماض با مرکز دایره مجموع دو شعاع است. دایره‌های معلوم را در موقعیت مورد نظر ترسیم کنید.

کمانی به شعاع r_1+R (شعاع دایره اول به علاوه شعاع معلوم مماض) رسم کنید.

کمانی به شعاع r_2+R (شعاع دایره دوم به علاوه شعاع معلوم مماض) رسم کنید.

از مرکز مماض، خطی به مرکز دایره اول رسم کنید تا نقطه مماض روی این دایره به دست آید.

از مرکز مماض خطی به مرکز دایره دوم رسم کنید تا نقطه مماض روی این دایره نیز به دست آید.

مماض بین دو دایره (مماض داخل)

در این مماض فاصله مرکز قوس مماض با مرکز دایره تفاضل شعاع مماض با شعاع دایره است.

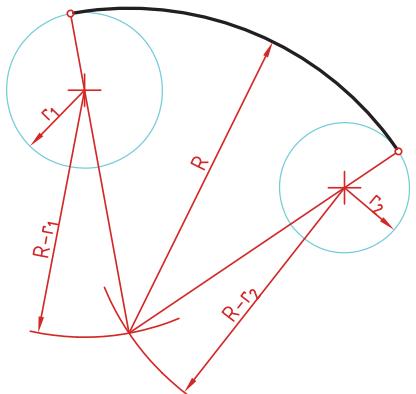
دایره های معلوم را در موقعیت مورد نظر ترسیم کنید.

از مرکز دایره اول کمانی به شعاع $R-r_1$ (شعاع مماض منهای دایره اول) رسم کنید.

از مرکز دایره دوم کمانی به شعاع $R-r_2$ (شعاع مماض منهای دایره دوم) رسم کنید.

از مرکز مماض خطی به مرکز دایره اول رسم کرده و امتداد دهید تا نقطه مماض روی این دایره باشد.

از مرکز مماض خطی به مرکز دایره دوم رسم کرده و امتداد دهید تا نقطه مماض روی این دایره نیز به دست آید.

مماض محدب مقعر (مماض ترکیبی)

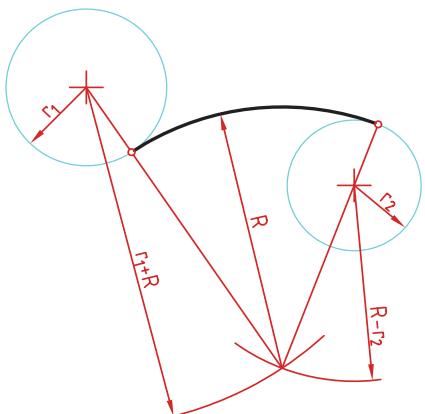
در این مماض فاصله مرکز قوس مماض با مرکز یکی از دایره ها مجموع دو شعاع است و با دایره دیگر تفاضل شعاع مماض با شعاع دایره است.

دایره های معلوم را در موقعیت مورد نظر ترسیم کنید.

کمانی به شعاع r_1+R (شعاع دایره ای که خارج از قوس مماض قرار دارد به علاوه شعاع معلوم قوس مماض) رسم کنید.

کمانی به شعاع $R-r_2$ (شعاع مماض منهای شعاع دایره ای که داخل قوس مماض قرار دارد) رسم کنید.

از مرکز مماض خطی به مرکز دایره اول رسم کنید تا نقطه مماض روی این دایره به دست آید.

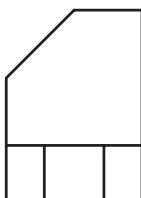
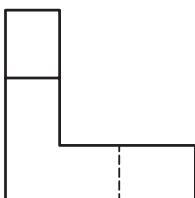
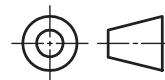
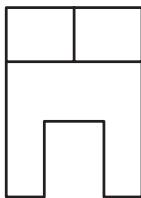
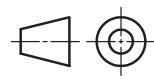
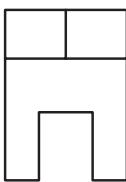
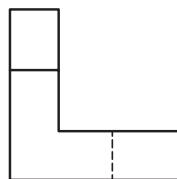
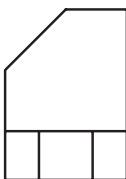
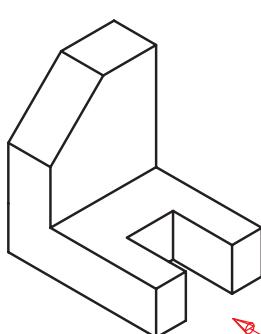

از مرکز مماض خطی به مرکز دایره دوم رسم کرده و امتداد دهید تا نقطه مماض روی این دایره نیز به دست آید.

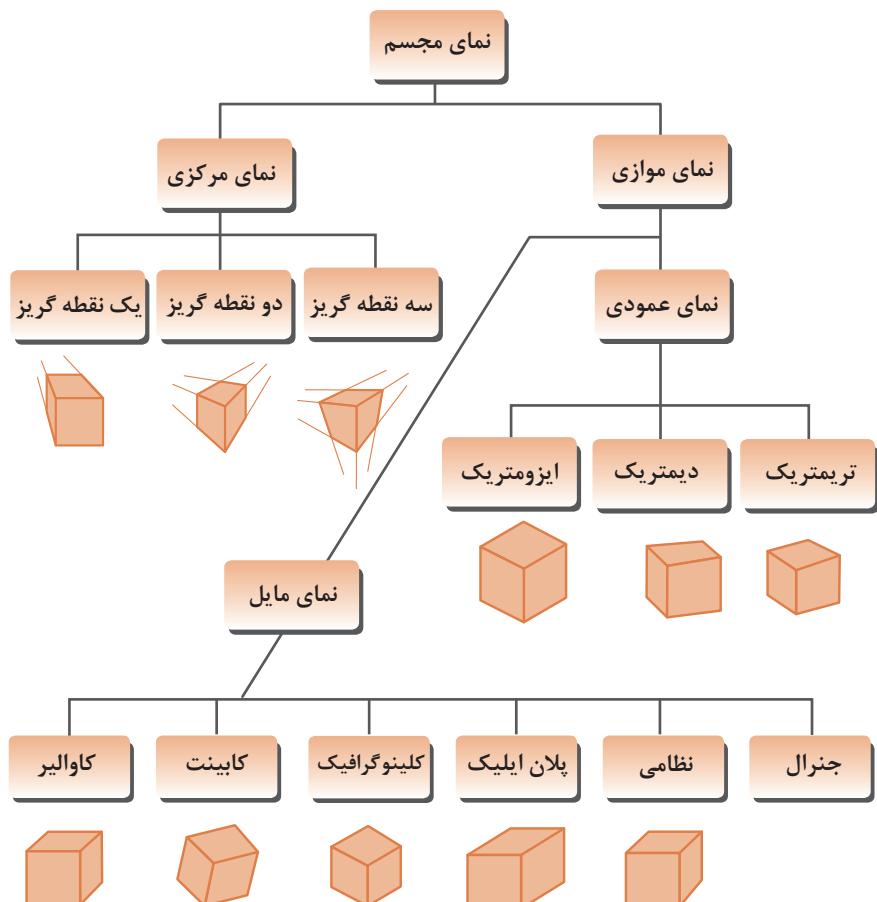
رسم نما (در روش‌های مختلف)

رسم نما از قطعات در دو روش فرجه اول و فرجه سوم انجام می‌شود. فرجه اول را با علامت‌های E یا مشخص می‌کنند. در ایران این روش متداول است. در این روش نمای افقی در زیر نمای رو به رو و دید از چپ در سمت راست نمای رو به رو ترسیم می‌شود.

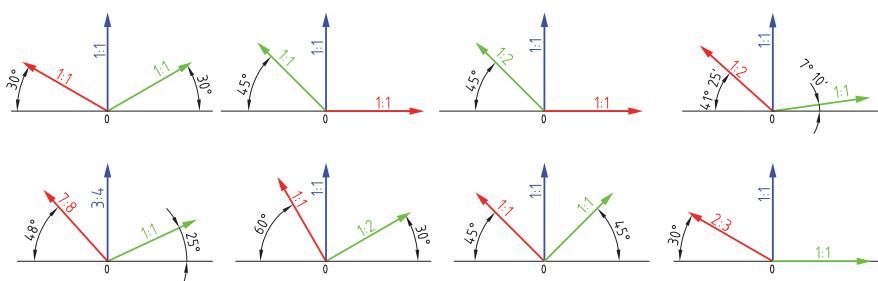
در فرجه سوم که با A یا مشخص می‌شود، نمای از بالا در بالای نمای رو به رو و دید از راست در سمت راست نمای رو به رو رسم می‌شود.

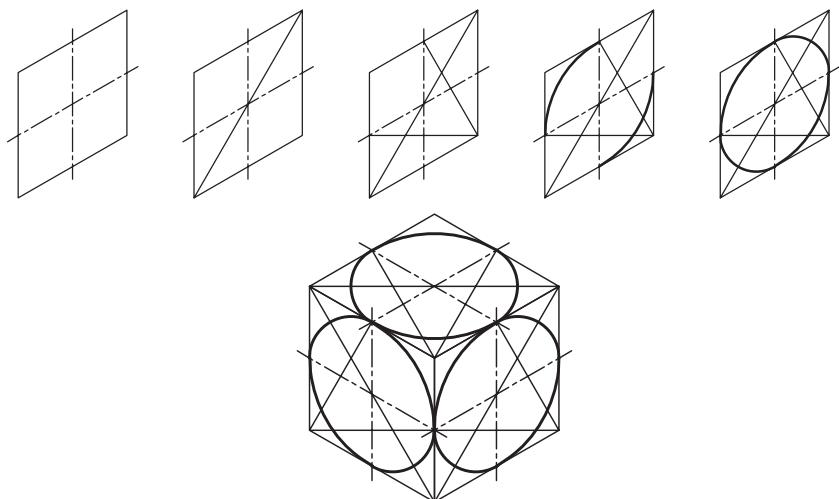
أنواع تصوير مجسم

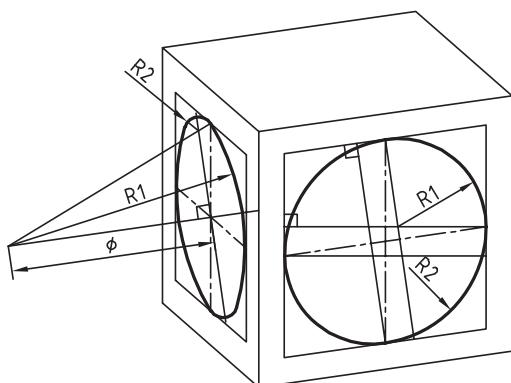
زاویه و مقیاس انواع تصویر مجسم موازی

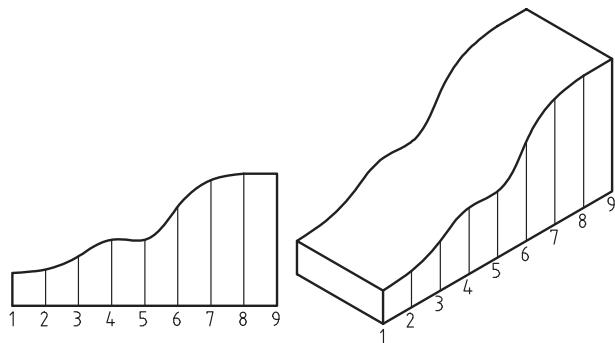

- روش ترسیم دایره در تصویر مجسم ایزومتریک
- مرحله ۱- ترسیم خطوط محور
 - مرحله ۲- ترسیم خطوط موازی با محورها به فاصله شعاع دایره از مرکز به طوری که یک متوازی الاضلاع تشکیل شود.
 - مرحله ۳- ترسیم خطوط از گوشۀ باز متوازی الاضلاع به محل تقاطع محورها با اضلاع
 - مرحله ۴- ترسیم قوس‌های بزرگ به مرکزیت گوشۀ باز متوازی الاضلاع
 - مرحله ۵- ترسیم قوس‌های کوچک به مرکزیت محل تقاطع خطوط ترسیمی از گوشۀها

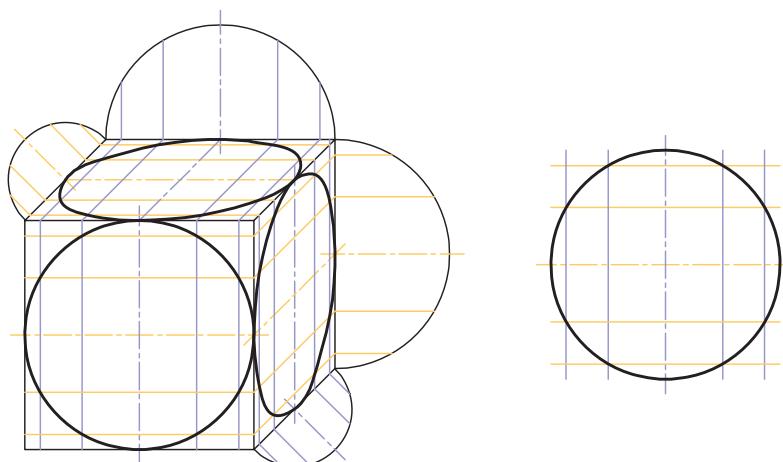
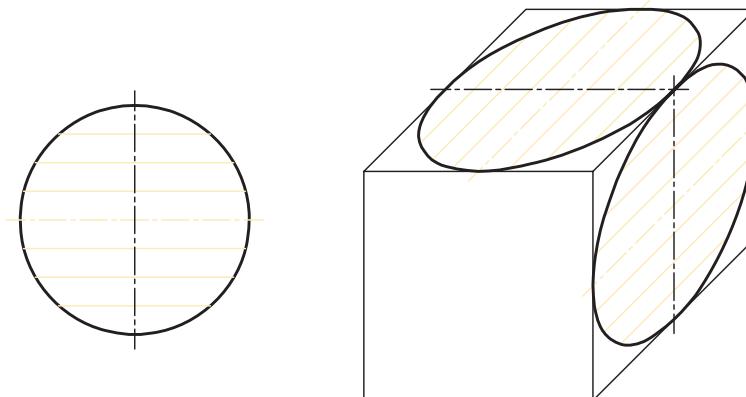

ترسیم دایره در تصویر مجسم دیمتریک

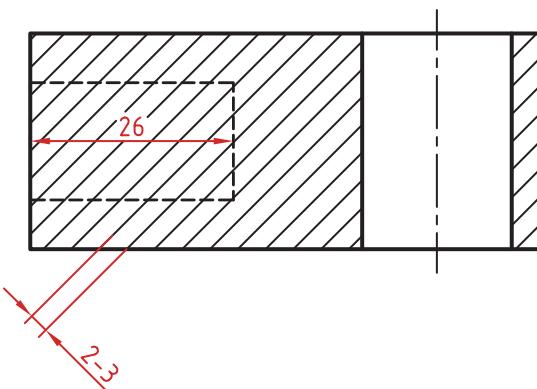

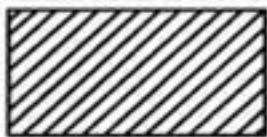
روش ترسیم دایره به روش نقطه‌یابی در تصویر مجسم

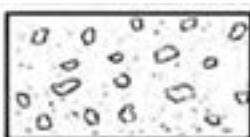
اصول و قواعد بوش براساس استاندارد ISO

اصول زیر در مورد هاشور در برش باید رعایت شود:
هاشور با خط نازک رسم می‌شود. فاصله هاشورها بین ۲ تا ۳ میلی‌متر در کاغذهای A^۴ و A^۳ مناسب است.
زاویه هاشورها معمولاً ۴۵ درجه است. هاشور به خطچین تکیه نمی‌کند. هاشور می‌تواند گاهی به خط محور یا خط نازک متکی شود.
هاشور از روی خط اصلی نمی‌گذرد. در داخل هاشور می‌توان اندازه‌گذاری کرد (در محل نوشتن عدد اندازه، باید خطوط هاشور پاک شود).
هاشور در سطوح بزرگ می‌تواند ناقص باشد. در قطعات با ضخامت کم می‌توان به جای هاشور سطح را سیاه کرد.
قطعات کنار یکدیگر در برش را می‌توان کمی نسبت به هم فاصله داد. هاشورهای معرفی شده عمومی است، اما برای برخی مواد هاشور مخصوص وجود دارد.

فولاد - فلزات سخت - چدن

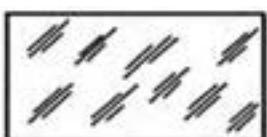
بتن

غیر فلزات به استثنای آنها که در جدول هست و همچنین برخی فلزات نرم مثل روی و سرب

بتن مسلح

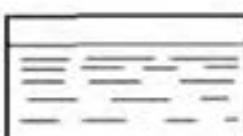
شیشه و سایر اجسام شفاف

آجر

چوب در جهت الیاف

ماييعات

چوب در مقطع

آجر نسوز - آجر ضد اسید

شن و ماسه

خاک

در نقشه هیچ اندازه ای نباید تکرار شود.

نقشه باید کاملاً اندازه گذاری شود و نیاز به اندازه دیگری نداشته باشد.

واحد اندازه گیری در نقشه های صنعتی میلی متر است و باید اندازه واقعی قطعه نوشته شود. اندازه های کوچک تر قبل از اندازه های بزرگ تر درج شود تا خطوط اندازه و رابط یکدیگر را قطع نکنند.

فلاش اندازه می تواند به خط اصلی و در صورت نیاز به خط چین تکیه کند.

اندازه ها را می توان در صورت نیاز داخل نقشه و روی نماهای مختلف درج کرد.

اندازه هر جزء باید در جایی درج شود که بهتر آن جزء را نمایش دهد.

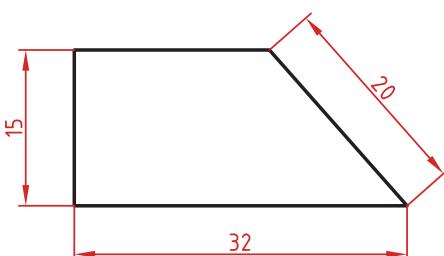
اجزای یک اندازه باید تماماً در یک نما باشد.

اندازه گذاری طولی

این اندازه ها شامل اندازه های افقی، عمودی و مورب است.

در اندازه های افقی عدد اندازه و سط خط اندازه و بالای آن نوشته می شود.

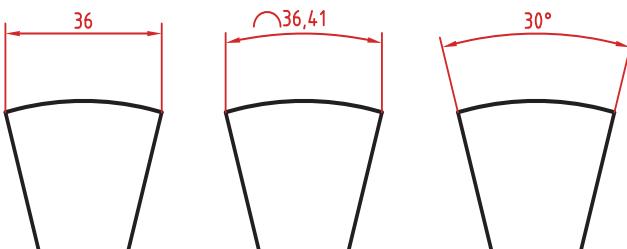
در اندازه های عمودی عدد اندازه و سمت خط اندازه و سمت چپ آن (از پایین به بالا) نوشته می شود.

اندازه گذاری طول کمان، طول و تر و زاویه رأس کمان

در اندازه گذاری طول کمان، قبل از عدد اندازه و یا بالای آن یک کمان گذاشته می شود.

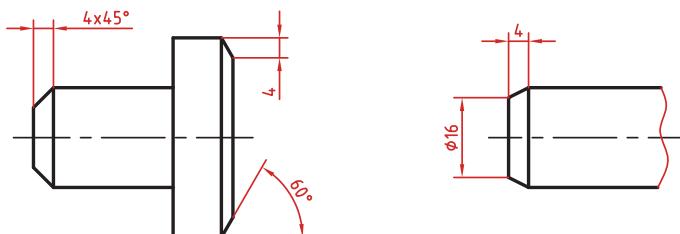
اگر زاویه رأس کمان بیشتر از ۹۰ درجه باشد، خطوط رابط اندازه به صورت شعاعی خواهد بود.

اندازه‌گذاری بخ‌ها

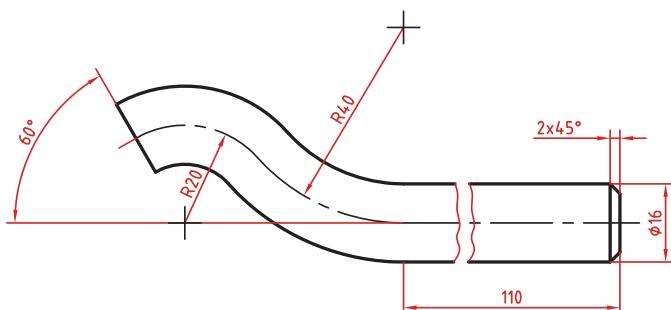
پخ‌های ۴۵ درجه با یک اندازه طولی مشخص می‌شود.

پخ‌های غیر ۴۵ درجه با یک اندازه طولی و یک زاویه و یا دو اندازه طولی نشان داده می‌شوند.

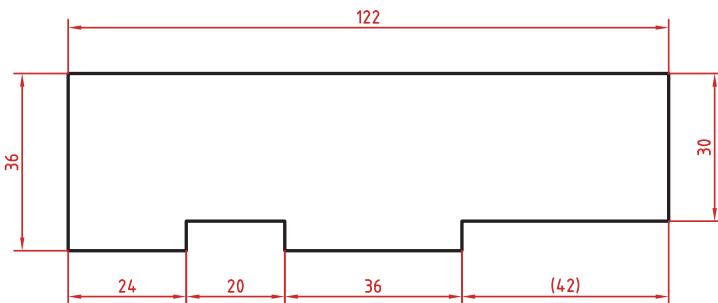
اندازه کوتاه شده

اگر طول قطعه‌ای که دارای شکلی یکنواخت است زیاد باشد می‌توان آن را با خط شکسته کوتاه کرد اما اندازه آن باید کامل نوشته شود.

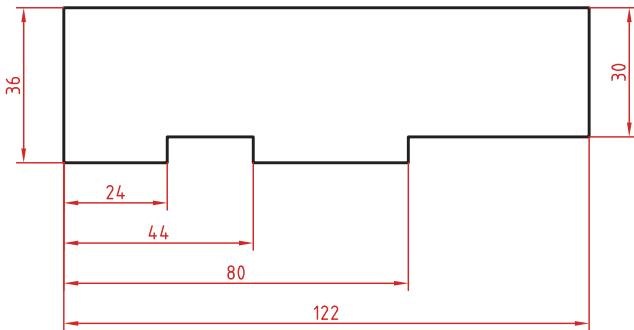
اندازه‌گذاری زنجیره‌ای

در این روش تمام اندازه‌ها به صورت ردیفی روی یک خط اندازه مشترک داده می‌شود. انتهای یک اندازه، ابتدای اندازه بعدی است.

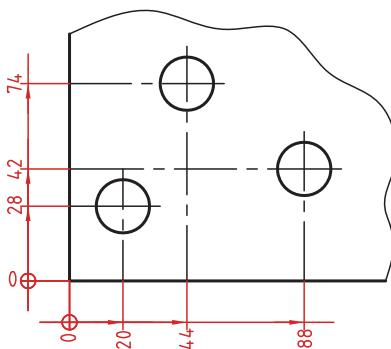
اندازه‌گذاری پله‌ای

در این روش اندازه‌ها نسبت به یک سطح مبنای گذاشته می‌شوند. فاصله بین خطوط اندازه ۷ میلی‌متر است.

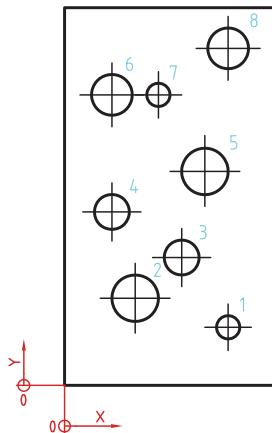
اندازه‌گذاری مختصاتی

در این روش اندازه‌ها نسبت به یک نقطه مشترک (نقطه صفر یا نقطه مبنای) گذاشته می‌شوند.

اندازه‌گذاری جدولی

برای اندازه‌گذاری موقعیت سوراخ‌ها زمانی که تعداد آنها زیاد باشد از این روش استفاده می‌شود. در جدول علاوه بر موقعیت مرکز سوراخ می‌توان قطر، عمق و دیگر مشخصات سوراخ را نیز قید کرد.

علام و نشانه‌ها

علام و نشانه‌هایی که در اندازه‌گذاری مورد استفاده قرار می‌گیرند عبارت اند از:
 φ (فی): قبل از عدد اندازه قطر دایره نوشته می‌شود.

R: همیشه قبل از عدد اندازه شعاع دایره و کمان حرف R گذاشته می‌شود.

S: قبل از درج شعاع یا قطر کره باید حرف S که مخفف (Sphere) است آورده شود.

° (علامت درجه): در اندازه‌گذاری زاویه باید حتماً علامت درجه و در صورت نیز علامت دقیقه و ثانیه درج شود.

□ (مربع): اگر اندازه مربوط به یک مقطع مربعی باشد قبل از عدد اندازه علامت مربع درج می‌شود.
 (کمان): در اندازه‌گذاری طول کمان قبل یا بالای عدد اندازه کمان گذاشته می‌شود.

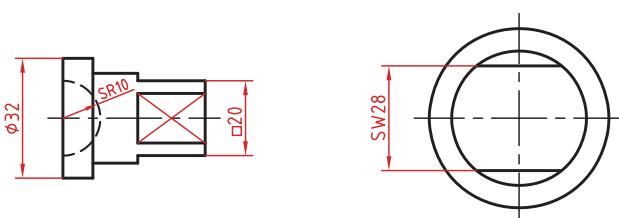
SW: آچارخور را با حروف SW نمایش می‌دهند.

t: ضخامت قطعه کار را با حرف t نشان می‌دهند.

(): اندازه‌های کمکی داخل پرانتز نوشته می‌شود.

.—: زیر اعداد اندازه‌هایی که با مقیاس نمی‌خواند خط کشیده می‌شود.

[]: اندازه خام و پیش‌ساخته قطعه را داخل کروشه نشان می‌دهند.

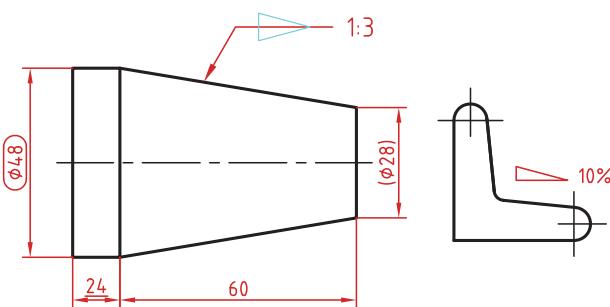
کادر گرد: اندازه‌های بازرسی و کنترل و اندازه‌هایی که با دقت خاصی توسط سفارش‌دهنده خواسته شده است در کادر گرد قرار می‌گیرد.

کادر چهارگوش: اندازه‌های دقیق تثویری در کادر چهارگوش قرار می‌گیرد.

◀: شبیب سطوح را به درصد یا به صورت یک نسبت عددی بعد از این علامت که جهت آن باید مطابق با شبیب سطح باشد نشان می‌دهند.

→: میزان باریک شدگی مخروط و هرم به صورت یک نسبت عددی بعد از این علامت نوشته می‌شود. جهت این علامت نیز باید مطابق با باریک شدن قطعه باشد.

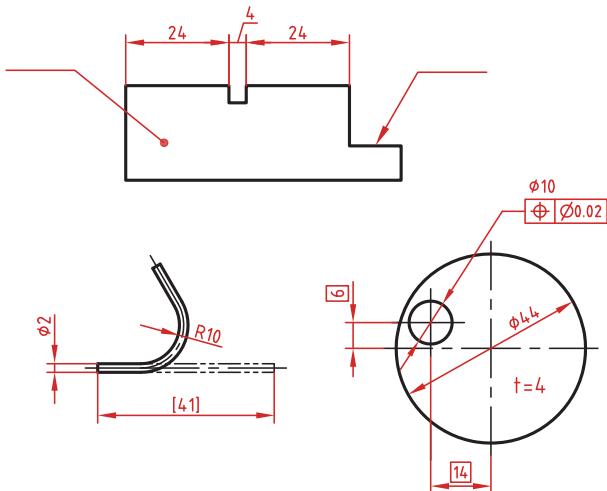
به نقشه‌های زیر که علائم فوق در آنها نشان داده شده است دقت کنید.

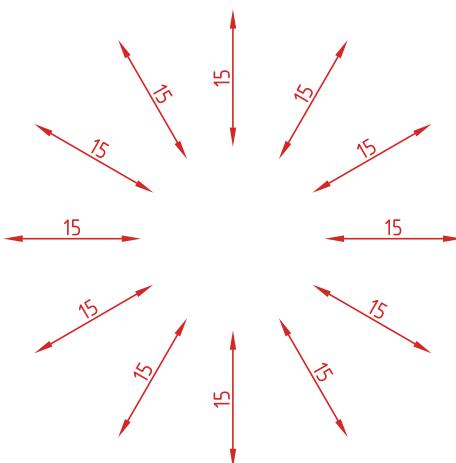
خط راهنما

خط راهنما خطی است که به یک جزء اشاره می‌کند و اطلاعاتی را به آن نسبت می‌دهد.
اگر انتهای خط راهنما داخل جزء باشد با یک نقطه توپر نشان داده می‌شود.

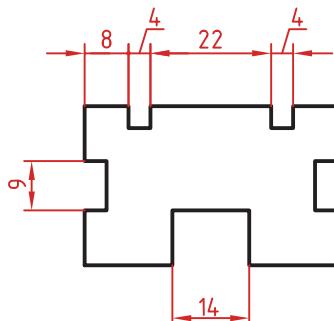
اگر خط راهنما به لبه یک جزء اشاره کند با فلش معمولی نشان داده می‌شود
انتهای خطوط راهنمایی که به یک خط اندازه یا خط راهنما دیگر اشاره می‌کنند فلش یا نقطه توپر گذاشته نمی‌شود.

در اندازه‌های مورب عدد اندازه طبق الگوی زیر نوشته می‌شود.

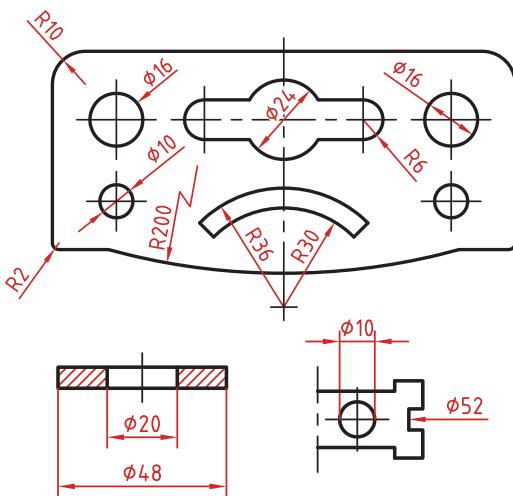

وقتی طول خط اندازه کمتر از 10° میلی‌متر باشد فلش بیرون ترسیم می‌شود. عدد اندازه نیز اگر فضای کافی نداشته باشد می‌تواند در امتداد خط اندازه نوشته شود.
در اندازه‌های پی‌درپی اگر فضای کافی برای درج فلش توپر نباشد به جای آن از نقطه توپر استفاده می‌شود. در این اندازه‌ها اگر فضای کافی برای درج عدد اندازه نیز نباشد می‌توان با خط راهنمایی عدد اندازه را نمایش داد.

اندازه‌گذاری قطری و شعاعی

این اندازه‌ها شامل اندازه‌های قطر و شعاع دایره و کمان است.
اندازه‌گذاری شعاع با حرف R و اندازه‌گذاری قطر با حرف ϕ نشان داده می‌شود.
خط اندازه یا امتداد آن باید از مرکز دایره بگذرد.
در صورتی که داخل دایره یا کمان جای کافی برای درج عدد اندازه و فلش نباشد می‌توان آنها را در بیرون درج کرد.
اندازه قطری را به صورت طولی نیز می‌توان ارائه کرد اما علامت ϕ را نباید فراموش نمود.
اندازه قطری با یک فلش و بیرون دایره نیز قابل ارائه است.
در صورتی که مرکز دایره خارج از کادر و نقشه بوده و یا با نماهای دیگر تداخل داشته باشد می‌توان با شکستگی خط اندازه آن را کوتاه کرد.
قبل از عدد اندازه شعاع و قطر «کره» با حرف S نوشته شود.

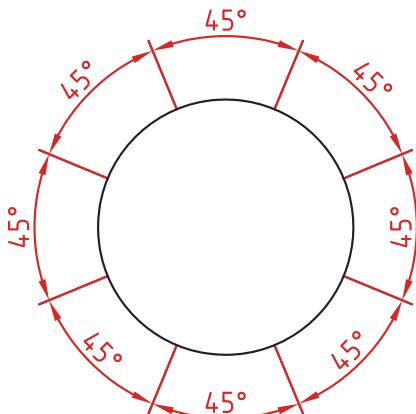
اندازه‌گذاری زاویه‌ای

خط رابط اندازه در امتداد اضلاع زاویه ترسیم می‌شود.

خط اندازه کمانی است که مرکز آن همان رأس زاویه است.

بعد از عدد اندازه علامت درجه گذاشته می‌شود.

جهت و موقعیت عدد اندازه زاویه مطابق با الگوی زیر است.

اندازه سوراخ

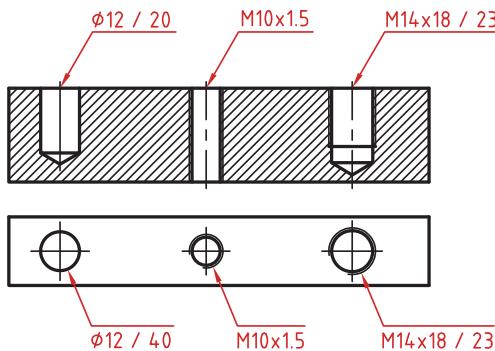
اطلاعات مربوط به سوراخ را در صورت لزوم می‌توان با یک اندازه نشان داد.

عمق سوراخ با یک اسلش از قطر سوراخ جدا می‌شود ($\phi 12 / 20$).

گام سوراخ با یک ضریب از اندازه اسمی سوراخ جدا می‌شود ($M10 \times 1/5$).

طول رزو و عمق سوراخ با یک اسلش از هم جدا می‌شوند

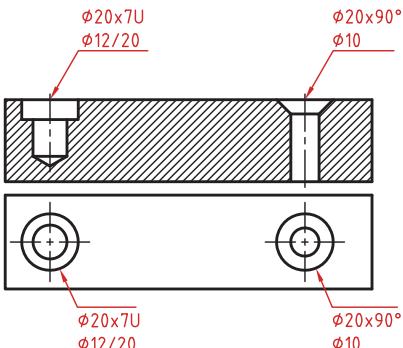
($M14 \times 18 / 23$).

سوراخ‌های پله‌دار زیر هم نوشته می‌شوند. اندازه بزرگ‌تر اول نوشته شده و

عمق پله با حرف U مشخص می‌شود .
 $(\phi 20 \times 7U) / \phi 12/20$

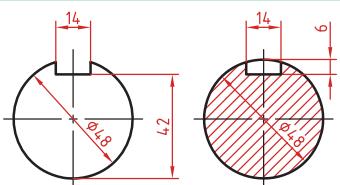
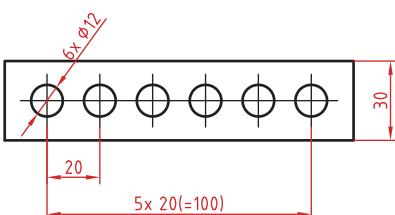
در سوراخ‌های خزینه‌دار قطر بزرگ و زاویه خزینه ابتداء نوشته می‌شود .
 $(\phi 20 \times 90^\circ) / (\phi 10)$

اندازه‌گذاری عناصر تکراری

در اندازه‌گذاری عناصر و سوراخ‌های یکسان کافی است تعداد آنها را در ابتدای اندازه یکی از آنها ذکر کرد.

در عناصر تکراری یکی از عناصر به صورت مجزا اندازه‌گذاری می‌شود (مثلاً فاصله ۲۰ در شکل زیر). تعداد عناصر و اندازه بین آنها نوشته می‌شود. می‌توان فاصله کلی را نیز به صورت اندازه کمکی قید کرد.

اندازه جای خار
اندازه جای خار روی شفت و هاب.

